

Eva Kaiserová, vydavatelka

(Nakladatelství Jonathan Livingston, www.jonathanlivingston.cz)

a

Martin Patříčný, autor

(Výtvarník – dřevař a autor knih, www.patricny.com)

o z n a m u j í

že 15. května spatří světlo světa

patříčná čítanka

Vedení láskou ke knihám vydávají ruku v ruce dílo mimořádné, mimo řadu, mimo řád.
Knihu pro toho, kdo má rád knihy, rád čte...

... protože číst znamená jít po cestě k porozumění sobě i světu okolo.
Ale zároveň se skvěle bavit, smát a pustit k sobě i něco smutku.

Patříčná čítanka je o čtení a knihách.

Patříčná čítanka je nepokrytě subjektivní rádce na cestu labyrintem literatury.
... protože pokud někdy trpíte pocitem, že se topíte v nabídce knih, že když vejdete do knihkupectví,
nevíte, kam sáhnout, podlehnete depresi a utečete pryč, jednoduše nevíte, kterou vybrat?

Pak je tu ONA!
PATŘIČNÁ ČÍTANKA!

Váš záchranný kruh.

Otevřete ji, nadechněte se a plavte radostně světem literatury, i když trochu subjektivním,
trochu konzervativním, ale přesto vzrušujícím, napínavým, sladkým, voňavým.
Patříčná čítanka je zábavná kniha o čtení a knihách a je opravdu o tom, co slibuje název.

Protože!

Martin Patříčný je krásně umanutý šílenec. Miluje knihy, dřevo a ženy. Pořadím si asi ani sám není jistý.

Všechny tři motivy procházejí jeho výtvarným dílem i knihami.

Čítanku psal několik let. Je to vlastně jeho celoživotní čtenářský deník,
v němž nás zve do svých knižních vzpomínek. S obrovskou vášní vypráví
o pevné součásti svého života – o knihách, které stojí za to. Které stojí za
to vzít do ruky a do hlavy nejen podruhé, ale víckrát... mít je v knihovně.

Ostatně – kdo kdy v poslední době napsal – vydal čítanku?

Poprosili jsme o pár slov Čítance na cestu:

Danu Kalinovou (ředitelka veletrhu Svět knihy)

... Vnímání četby a působení čtenářské fantazie je subjektivním prožitkem, je však milé se o tyto
prožitky podělit či se pokusit je přiblížit tomu druhému. A to se, myslím, této zajímavě pojaté
knize - deníku jistě podaří. Věřím, že se její autor bude se svými čtenáři setkávat i osobně, kniha
přímo vybízí k diskusi nad uváděnými úryvky. Přeji ji do vínků hodně nostalgických čtenářů.

Bedřicha Ludvíka (dramaturg České televize, písničkář, režisér)

Na můj vkus je Martinův literární vkus až moc Patříčný a jeho soudy až moc tradiční. Jeho výběr,
jeho postřehy, jeho žebříčky, jeho soudy se s mými takřka v ničem neshodují. Ale co může být
krásnějšího, než mít za kamaráda takové zvíře, takový originál, takového bizona jako je zavilý
Martin Patříčný. Myslím, že svou posedlostí vstoupil už dávno do české literatury. Vidím ho stát
někde mezi Haškovým Švejkem a Hrabalovým Pepinem. Stojí mezi nimi a poučuje je: „Nevím, jak
dnešní omladina, která čte knihy o Kundě a poslouchá Monology vaginy bude pohlížet na vybrané
ukázky – ostatně mužský svět před viagrou a po ní se prý liší – nicméně já ještě málem pamatuji
svět před antikoncepcí...“ Švejk s Pepinem na něj nejdřív úžasle hledí a pak ho jeden z nich
(hádejte který?) kopne do zadku. S láskou k největšímu z pyjerotů.

Petra Bílka (šéfredaktor Literárních novin)

(Patříčný...) Znepokojen odklonem zejména mladší generace od pravidelné a soustředěné četby,
pustil se autor do projektu, jehož cílem je přitažlivě upoutat lidi a otevřít jim dosud jen pootevřené
a mnohdy dokonce úplně zavřené dveře do světa literatury. Na základě svých bohatých
čtenářských dobrodružství rozkrývá hustou síť vzájemných autorských a motivických vazeb a zr-
cadlení, přičemž se mu daří rozvinout před čtenářem mapu, která vede do netušených vzrušujících
krajín. Čím více cest s ním projdete, tím víc nových možností objevíte. Rozhodující je nechat se
přemluvit k tomu, abyste začali. Kniha jako iniciace, kniha jako návod, kniha jako hrst lahůdek...

